

Modrost v pregovorih, domačih in tujih.

Hiteti.

Hiti počasi! — Počasi hiteti je najbolje. Kdor preveč hiti, rad zamudi. — Le hiti, če hoče zamuditi.

Kdor hiti, rad pravo pot zgreši.

Kdor hiti, se lahko spotakne.

Kdor zelo hiti, se hitro utruji.

Kdor preveč hiti, počasi izvrši. (*Ker mora marsikaj popravljati.*)

Če še tako hitiš, solnce ne bo nič prej posijalo.

Kdor po sili iz domačega praha hiti, se usede na tujem v blato.

Hlače.

Hlače po životu merimo.

Bržunaste hlače lahko najdejo mehak stol.

Vsak obuje rajši nove hlače.

Stare hlače in nova suknja se slabo ujema.

Irhaste hlače so trepežne.

Reki: Temu bom hlače napel (pomeril). Hlače je izgubil. (*Nima več moštva, poguma.*)

Še hlače bo izgubil. (*Lahkomišljen, pozabljen je.*)

Prazne hlače. — Hlače brez života. (*Besede, fraze brez duha, brez vsebine.*)

Hlapec.

Po hlapcu se spozna gospodar.

Hlapec ni boljši kot njegov gospodar.

Hlapec je večkrat spretnější kot njegov gospodar.

Čim večji gospod, tem večji hlapec.

Hlapec mora delati, kakor mu gospodar velevala.

Priden in zvest hlapec je zaklad pri hiši. Ni treba iskati hlapca, če kdo lahko sam obdela.

Oni je hlapec, ki nima hlapca; mora si sam streči. (*Menda je pa le oni popolnoma prost, ki ne potrebuje hlapca.*)

Delo in varčnost bogati hlapca. (*Po tej dvojni poti dospe tudi ubožen človek polagoma do bogastva.*)

Len hlapec napravi deset korakov, da si enega prihrani.

Ob nalivu mora hlapec prvi čez brv.

Reka: Hlapec svojega premoženja. (*Sko-puh.*)

Ima hlapce za peteline: zгодaj naj pojó in slabo naj jedó.

Hlev.

Glad volka celo do hleva prižene.

Krotkih ovac gre veliko v en hlev. —

Krotkih ovac mnogo v hlevac.

Nič ne pomaga zapirati hlev, če je živina ušla.

Kdor ima hlev, si izkuša dobiti tudi kravico.

V planini pride živina do kosti, v hlevu do masti.

Nikoli ne greš v hlev, da bi ne našel groša v njem.

Reki: Avgijev hlev čediti.

Sta oba v enem hlevu.

»Pa pojdi v hlev!« (*Tako se reče otroku, če je neollikano rekel: »Sit sem.«*)

Kratkočasnici.

Pri vojaškem naboru. Potrjenec:

»Gospod stotnik, le k topničarjem ne!« — Stotnik: »Zakaj ne?« — »Streljanja ne morem slišati.« — Stotnik: »To nič ne dé; bodo že tako glasno streljali, da boste lahko slišali.«

Samogovor. Čudno: snočim se ulegel na desno stran in zaspal, zdaj pa, ko se zbudim, ležim na levi. Ah, saj res, zemlja se vrti.

Zastavica.

(Priročil Internus.)

Pet nas je, nič si nismo podobni; vsak ima drugačen glas; ki je obenem tudi njegovo ime. Naša imena so enako dolga, ali bolje rečeno, enako kratka. Brez nas se ne more spisati nobeno pismo, brez nas je nemogoč vsak pogovor. V tesni zvezi smo z neko drugo družino, ki šteje 20, po imenu in podobi jako različnih članov. Brez sodelovanja te družine bi vse naše delo ne moglo svetu nič koristiti. Zdaj pač lahko ugameš in poveš naša imena, pa tudi naše skupno družinsko ime.

Šaljivo vprašanje.

Zakaj psi glodajo kosti?

(Rešitev in imena rešilcev v prihodnji številki.)

„**Vrtec**“ izhaja 1. dne vsakega meseca in stane s prilogo vred za vse leto 5.20 K, za pol leta 2.60 K. — Uredništvo in upravništvo Pred škofijo št. 9 v Ljubljani.

Izdaja društvo „Pripravniški dom“. — Urejuje Ant. Kržič. — Tiska Katoliška Tiskarna v Ljubljani.